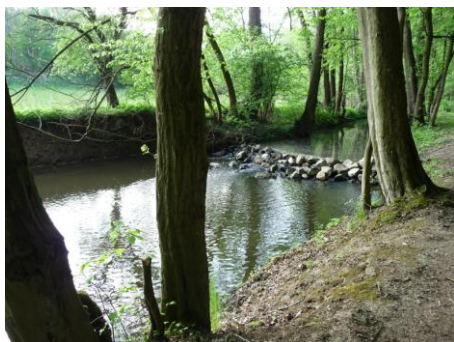

RADOSTNÍČEK

zpravodaj Obce Radostice

ČERVENEC 2014

OBECNÍ ÚŘAD RADOSTICE - ÚŘEDNÍ HODINY

STAROSTKA OBCE
ING. JARMILA KADLECOVÁ
MÍSTOSTAROSTA OBCE
MGR. VÁCLAV KÁŇA

KANCELÁŘ OÚ – EVA URBANOVÁ
POKLADNA OÚ – BARBORA PROKEŠOVÁ

PO 08:00 - 10:00 hod
ST 17:00 - 19:00 hod

PO 08:00 - 17:00 hod
ST 08:00 - 17:30 hod

OBEC číslo účtu: 20829641/0100

VODA číslo účtu: 43-1287520277/0100

Tel.: 547 225 425

starosta@radostice.cz

podatelna@radostice.cz

pokladna@radostice.cz

Zubní lékařka ve Střelících MUDr. Baarová oznamuje, že z důvodu dovolené neordinuje – **28. 7. – 8. 8. 2014 a 25. 8. – 29. 8. 2014.**
Zastupuje MDDr. Křížová ve Střelících.

Koupím rodinný dům se zahradou v Radosticích nebo v blízkém okolí. Může být i k opravám. Tel.: 721 332 622

Kdo z radostických občanů má zájem o inzerci v dalším čísle Radostníčku, bude mu tato inzerce poskytnuta zdarma.

V měsíci červnu byl opraven také mostek přes Bobravu u čističky odpadních vod.

Vydala Obec Radostice, dne 11. 7. 2014, www.radostice.cz Redakční rada: Barbora Prokešová, Eva Urbanová, Mgr. Drahoslava Drábková. Radostníček je zapsán do evidence č. MK ČR E 1747. Fotografie do tohoto čísla zpravodaje poskytli: Barbora Prokešová, Eva Urbanová, Miroslav Peška, Vladislav Čejka, Jana Davidová, Antonín Petrželka, Jaroslav Dvořák, Jaroslav Čejka. Příspěvky do Radostníčku podávejte elektronickou poštou na adresu pokladna@radostice.cz Uzávěrka příspěvků dalšího čísla zpravodaje je v pátek 19. 9. 2014.

RÁDI VAŠE POZNATKY K ŽIVOTU V OBCI PŘIVÍTÁME.

SLOVO STAROSTKY OBCE

Vážení občané,
i když nám vládne doba prázdnin a dovolených,
ráda bych se poohlédla zpět.

Chtěla bych pochválit děti za krásný program, který si připravily k příležitosti Dne matek, samozřejmě pod vedením paní učitelek, za což jim patří veliké díky. S radostí jsem pasovala našich deset nových radostických prvňáčků, kteří v září usednou poprvé do školních lavic.

Vážíme si toho, že máme plné třídy dětí, jak v MŠ, tak v ZŠ a výhled do dalších let je také velice pozitivní. To pro nás bylo důležitou inspirací podat žádost o podporu ze SFŽP ČR v rámci OPŽP, projekt – Stavební úpravy MŠ a ZŠ Radostice, která by nám zajistila vyřešení některých problémů, jako je zateplení budovy a změna způsobu vytápění. Tuto dotaci nemáme ještě písemně potvrzenou, ale dle MŽP nám byla přidělena, za což jsme velice rádi. Pokud vše dobře půjde, mohla by nám škola v jarních měsících začít kvést. Dále chceme v měsíci červenci zadat studii k přístavbě školy o jednu třídu.

Přeji vám krásné letní měsíce plné sluníčka, dětem hodně prázdninových zážitků a v září šťastný start do školních lavic.

Jarmila Kadlecová, starostka obce

SLOVO MÍSTOSTAROSTY OBCE

Vážení a milí spoluobčané,
měl bych na vás dvě malé, ale velmi důležité prosby.
Jedná se o napouštění bazénů a třídění odpadu v naší obci.

Jak jste si určitě všimli, opět se stalo, že v době sucha není dostatek vody v obecních studních. Proto bych

vás velice rád požádal, abyste s vodou hospodařili maximálně ekonomicky a pokud můžete, vodu v bazénu si ponechali na příští rok, filtrace vám ji na jaře opět vyčistí a nemusíte odebírat v dobách velkého napouštění bazénů vodu z vodovodního řádu. Bylo by rovněž dobré, když už hodláte svůj bazén napustit obecní vodou, nahlásit příslušnou dobu na obecním úřadě. V případě, že budeme vědět, že více lidí napouští bazén, můžeme se na to lépe připravit a nemusí se stávat, aby někteří obyvatelé byli náhle bez vody.

Dále, jak jistě víte, máme na dvou místech v obci několik kontejnerů na tříděný odpad, papír, plasty a sklo. Bohužel se občas stává, že v těchto kontejnerech končí i to, co tam nepatří. Prosím soustřeďte se na to, co do kterého kontejneru vyhazujete, ušetříte tím peníze nejen sobě, ale také všem vašim spoluobčanům. Každý přece ví, že obec za popelnice, které mají lidé před domem, musí svozové firmě platit, zatímco za tříděný odpad naopak obec peníze inkasuje. Čím více tedy bude tříděného odpadu, tím levnější mohou být poplatky za svoz komunálního odpadu. Rádi bychom se dostali na úroveň sousedního Ořechova, který již dnes díky správně vytríděnému odpadu od občanů vybírá za popelnice pouze 300,- Kč za rok a je velmi pravděpodobné, že se v příštích letech tato částka ještě sníží. Proto bych vás velice rád požádal o to, abyste si dali pozor, co vyhazujete do tříděného odpadu a co do vaší popelnice.

Rád bych ještě upozornil, že železo a zahradní odpad, jako například posečená tráva nebo plevel ze zahrádky do popelnice nepatří. V případě, že se nám třídění odpadů bude dařit, zařídíme více kontejnerů na tříděný odpad, aby si občané ze vzdálenějších částí obce nemuseli stěžovat, že to mají ke kontejneru daleko. Od příštího roku nám přibude také jeden velkoobjemový kontejner na bioodpad, který bude umístěn ve sběrném dvoře.

Závěrem bych vám chtěl popřát krásné, doufám, že slunné a teplé léto a hodně odpočinku na dovolené.

Mgr. Václav Káňa, místostarosta obce

TŘÍDĚNÍ ODPADU V NAŠÍ OBCI

Množství odpadu, který naše obec vytrídila v roce 2013 a předala k využití.

V přehledu je uveden také objem finančních prostředků, které naše obec vyfakturovala a obdržela od společnosti EKO-KOM, a. s.

	Tuny	Částka (Kč)
Rok 2013 celkem	20,332	56.865,-
1. Kvartál 2013	6,059	19.478,-
2. Kvartál 2013	5,818	18.531,50
3. Kvartál 2013	4,778	11.957,-
4. Kvartál 2013	3,677	6.898,50

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Radostice

Identifikační číslo:

00487520

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a.s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli, představuje:

Emise CO₂ ekv.

35,066 tun

Úspora energie:

815 775 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a.s.
V Praze dne 14. 6. 2014

Vypočteno na základě údajů: Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí, MT KONZULT (2011)

Firma REVENGE, a. s. v naší obci vyvezla za období březen – červen celkem 706 kg textilu.

B. P.

ZAJÍMAVÉ ÚDAJE O OBECNÍ KNIHOVNĚ

podle výkazu za rok 2013

Registrováno 84 čtenářů.
Z toho do 15ti let 30 čtenářů.
Ke konci roku 2013 bylo v knihovně 2469 svazků,
z toho naučná literatura 353,
beletrie 2143.
Naši webovou stránku navštívilo 132 lidí.
Služby on-line katalogu využilo 58 zájemců.
Za celý rok 2013 si čtenáři vypůjčili celkem 1649 svazků,
z toho naučných knih 119,
beletrii pro dospělé 962.
Naučné knihy pro mládež si půjčilo 46 čtenářů, beletrii pro děti si
přečetlo 227 dětí.
Časopisy si vypůjčilo 295 čtenářů.
Z výměnného fondu (mezi knihovnami) jsme dostali 230 knih.
V letošním roce nabízíme tyto časopisy, většinou měsíčníky:
MOJE ZDRAVÍ, PRAKTICKÁ ŽENA, LIDÉ A ZEMĚ, ZAHŘÁDKÁŘ,
100 + 1 a MÉĎA PUSÍK.
Po stavebních úpravách vás rádi přivítáme v nových prostorách.

**PŮJČOVNÍ DOBA OBECNÍ KNIHOVNY V DOBĚ LETNÍCH PRÁZDNIN
(červenec – srpen)**

02. 07. 2014	OTEVŘENO
09. 07. 2014	OTEVŘENO
16. 07. 2014	ZAVŘENO
23. 07. 2014	OTEVŘENO
30. 07. 2014	ZAVŘENO
06. 08. 2014	OTEVŘENO
13. 08. 2014	ZAVŘENO
20. 08. 2014	OTEVŘENO
27. 08. 2014	ZAVŘENO

NOVINKY V KNIHOVNĚ

BELETRIE

Rudolf S.	Pozor kočky!	Doyle A. C.	Údolí strachu
Glazarová J.	Vlčí jáma	Grey Z.	Ztracená řeka
Pavel O.	Výstup na Eiger	Lem S.	Mír na Zemi
Arbes J.	Rvác a jiné povídky	Dick F.	Hurikán
Fulghum R.	Od začátku do konce	Barnard R.	Nezdárný syn
Dickens Ch.	Nadějné vyhlídky	Semjonov J.	Expanze
Veis J.	Navštivte planetu Zemi	Jarry A.	Ubu králem
Asimov I.	Pozitronový muž	Ruark R.	Medojedky
Havel V.	Dálkový výslech	Francis D.	Hra na fanty
Lodge D.	Pravda někdy bolí	Smith W.	Bludný kruh
Bromfield L.	Dvacet čtyři hodin	Nesbø J.	Švábi
Francková Z.	Recept na štěstí	Francková Z.	Střípky štěstí
Francková Z.	Život jako v pohádce	Francková Z.	Život na ruby
Quick A.	Čekej do půlnoci	Deaver J.	Hořící drát
MacKay H.	Bezdomovci opět doma	Deaver J.	Lovec
McCombie K.	Sestra, co svět neviděl	Nurowska M.	Dopisy lásky
MacKay H.	Bezdomovci honí kluky	Steklač V.	Golem
Steklač V.	Golem a elixír lásky	Roberts N.	Měsíční perly
Steklač V.	Golem se vrací	Smith W.	Posel slunce
Roberts N.	Ohnivý soumrak	Cole M.	Rodina
Christiane F.	My děti ze stanice ZOO	Deaver J.	Rozbité okno
Roberts N.	Sluneční drahokamy		
Teremová L.	Útěky tam a zase zpátky		
Rochefor B.	Bláznivá dobrodružství Fanfána Tulipána		
Jakoubková A.	Darovanému muži na zuby nekoukej		
Suchý J.	Větší lexikon pro zamilované		
Alten S.	Meg – teror přichází z hlubin		
Marcinko R.	Profesionální válečník – 1. a 2.		

Berry S.	Jeffersonova šifra
Berry S.	Kolumbova záhada
Teremová L.	Deník pro mého psychiatra
Roberts N.	Andělské vodopády
Crichton M.	Kořist + dalších 10 knih – nejlepší světové čtení
Woodiwiss K.	Vlk a holubice
Snicket L.	Řada nešťastných příhod – 6 dílů
Calman S.	Deník nemožné matky
Ibsen H.	Domeček pro panenky (Nora)
Viewegh M.	Můj život po životě
Berry S.	Rukopis Karla Velikého
Shakespeare W.	Zkrocení zlé ženy

BELETRIE PRO DĚTI

Bezděková Z.	Říkali mi Leni	Kirkegaard O.	Albert
Kipling R.	Stopka a spol.	Pujmanová M.	Předtucha
Petrošová K.	Tři prasátka v domečku		
Baas E.	Klapzubova jedenáctka		
Drijverová M.	Táta pro radost i pro zlost		
Čtvrtek V.	Neuvěřitelná příhoda přáče Leška		
Fixl J.	Obrázkové čtení-Čteme řádky se zvířátky		

NAUČNÁ LITERATURA

Červinka S.	Až do posledního kmotra	Černík A.	Trůny bohů
Brdečka J.	Kolty bez pozlátka	Fogle B.	Já pes
Krajčková K.	Bezlepková kuchařka	Palmer J.	Výcvik psa
Kajzrová I.	Škola strihov a šití	Murphy J.	Moc podvědomí
Fogle B.	Výchova a výcvik psa	Girardot A.	Horká krev
Kliková G.	Pěstujeme bylinky	Pokorná M.	Rok na Hradě
Summ U.	Zdravě jíst, zdravě žít		
Gray J.	Co vám matka říci nemohla a otec nevěděl		
Capponi V.	Sám sobě manželským poradcem		
Schmeichl F.	Jako vzduch k dýchání		
Menšík V.	Stromeček mého veselého života		
Čermák M.	Klaus je mrtev, ať žije Klaus		

NAUČNÁ LITERATURA PRO MLÁDEŽ

Aytüre-Scheleová Z.	Origami
Colbert D.	Kouzelný svět Pána prstenů
Cézar J.	Něco nad námi je

Ludmila Ondrášková, knihovnice

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 8. června se zasedací místnost OÚ opět zaplnila těmi, kteří se narodili v letošním roce.

Starostka obce paní Kadlecová s radostí přivítala pět nových radostických občánek.

Laura KUŘOVÁ

Šimon Jaroslav FAJT

Tomáš KRATOCHVÍL

Matyáš AMBROŽ

Tobiáš PINO

RADOSTICE A 1. SVĚTOVÁ VÁLKA

Před 100 lety, 28. června byl zastřelen v Sarajevu v Bosně a Hercegovině následník vídeňského trůnu František Ferdinand d'Este se svou manželkou Žofií. Tento den se považuje za počátek 1. světové války. V Brně se v té době konal všesokolský slet. Smrt Františka Ferdinanda d'Este a následné ukončení sletu otřásl moravskou a českou společností. Řekne-li se dnes kdekoliv ve světě 1. světová válka odpoví tázaný: děs, hrůza, utrpení, boje v zákopech, i použití bojového plynu ve válce.

V této válce padlo, z mnoha narukovaných, 12 radostických občanů. A to Jan Maša (č. p. 92), Jan Smejkal, Eduard Dvořák, Augustin Červinka (č. p. 22), Tomáš Ulbrých (č. p. 9), Cyril Peška (č. p. 28), František Černý, Matěj Šalplachta (č. p. 33), Ondřej Smejkal (č. p. 159), Adolf Pár (č. p. 76), František Lahoda (č. p. 14) a nejmladší z nich Felix Kulháněk (č. p. 121), sedmnáctiletý student, který padl na italské frontě a je pochován ve Feltre v Itálii.

Nevíme, však kolik našich občanů narukovalo a ani nevíme, kdy zemřeli a kde jsou pochováni. Někteří byli zraněni a vrátili se domů už v průběhu války, ostatní až po jejím skončení.

Do obce se vrátil i italský legionář Jan Němeček, který na následky svých válečných zranění koncem dubna 1923 zemřel. Pohřeb se konal 1. května a byl dnem smutku pro celou obec. Pohřební obřad, jak je popsán v Pamětní knize církve Československé, se konal za ohromné účasti místních i okolních obyvatel. Náves se podobala ohromnému táboru. Pořad byl následující: před domem smutku byla vystavena rakev a po obou stranách stáli vojíni 10. pěšího pluku, asi 100 legionářů, členové Sokola a Sboru dobrovolných hasičů, jehož byl členem. Církevní obřad vykonal bratr duchovní a průvod se ubíral od domu smutku středem obce na starý hřbitov (zrušen v roce 1958). Před rakví nesli 3 legionáři věnec. Po skončení obřadu na hřbitově, zahrála hudba státní hymny. Nakonec promluvil legionář – učitel Driml z Ořechova, bratr – legionář Tomášek z Brna a Vincenc Ulbrých hasič z Radostic. Legionář Jan Němeček byl jedním z prvních, který neváhal bojovat na italské frontě až do úplného vítězství. Loučili se s ním legionáři od Zborova, Piavy i z bojišť ve Francii.

V obci v průběhu války zůstali převážně ženy, děti a starci, kteří už nebyli schopni boje. Byla bída, hlad, nedostatek základních potravin i ošacení. Maso nebylo skoro vůbec, protože i před válku ho bylo pro chudé málo. Rakouské úřady zabavovaly vše, co bylo potřeba pro armádu – potraviny, kovové věci, dokonce i pluhy. Ženy musely někdy pracovat i 110 hodin týdně, aby výroba pro vojenské účely nevázla a mohla být transportována na bojiště. Při těžké a dlouhé pracovní době se ženy nedostaly někdy 2 – 3 týdny domů. Tam zůstali jen hladové děti a starci. Taktéž musely ženy i malé děti, někdy i desetileté, pracovat na polích, aby bylo dost potravy pro vojsko. Následkem vysílení pak mnoho z nich zemřelo, zejména po válce na pandemii španělské chřipky.

První světová válka skončila 11. 11. 1918 podpisem Mírové smlouvy ve Versailles poblíž Paříže ve Francii. Byly v ní i tvrdé represe vůči Německu, které byly příčinou vypuknutí 2. světové války o dvacet let později.

Následkem vypuknutí 1. světové války po jejím skončení došlo k rozpadu čtyř mocností: Rakouska-Uherska (v c. a k. bylo 12 různých národů), Německa, Ruska a Turecka. K rozpadu Rakouska-Uherska, by podle historiků došlo i bez 1. světové války, a to ještě o dva roky dříve.

Z. K., kronikářka

OPRAVA BUDOVY STARÉHO OBECNÍHO ÚŘADU

V měsících dubnu a květnu byla opravena fasáda starého obecního úřadu. Dvě třetiny těchto oprav uhradila firma, která si některé prostory této budovy pronajala. Naše náves je zase o něco hezčí.

Bohužel na veřejném zasedání nebyla schválena úhrada části těchto oprav.

J. K.

ÚDOLÍ BOBRAVY – VODNÍ MLÝNY

V minulém vydání Radostníčku jsme se prošli celým údolím říčky Bobravy. V úvodu dnešního článku bych se rád zmínil o zajímavé události, týkající se Bobravy, která se stala v neděli 25. května 2014. V obci Rudka, nad níž je rozsáhlé prameniště Bobravy, slavnostně otevírali studánku u pramene Bobravy. Kámen s tímto názvem našel rosický občan a pátrač v historii, pan J. Koev a obec Rudka tento kámen umístila do stěny nad studánkou.

Minule, při procházce údolím Bobravy jsme narazili na spoustu vodních mlýnů a jiných vodních děl. Dnes bychom mohli trochu zaostřit a postupně věnovat pozornost každému z nich, jak se postupně na toku směrem od pramene vyskytly. Proč právě mlýnů? Jednak proto, že jsou to v podstatě historické pomníky technického a obchodního umu našich předků v oblasti zásobování základní potravinou, jednak proto, že žádné jiné hmatatelné pozůstatky činnosti lidí okolo Bobravy nejsou v takovém množství, a v takové historické řadě zachovány. Možná, kdyby lidé ve 14. století znali solární panely, dnes bychom mohli psát o solárních elektrárnách na polích nad údolím Bobravy. Naštěstí neznali.

Než se podíváme k jednotlivým mlýnům, měli bychom si něco říci o mlynářství obecně. Historie mletí obilí sahá až k samému začátku dějin současné civilizace, do dávného Egypta a snad i Sumeru, tedy 10.000 let př. n. l. Současně s rozvojem civilizace. Postupně se tato znalost šířila, až kolem roku 700 n. l. dorazila do Evropy. Z tohoto pohledu se 650 let dokumentované historie mlýnů na Bobravě jeví jako chvilka. Přesto, z hlediska délky lidského života, je to historie práce třiceti generací, kterým vděčíme za to, že dnes jsme právě zde, v údolí Bobravy. Jsou to generace sedláků, zemědělských dělníků, mlynářů, které se staraly o to, aby lidé měli potravu ...

Jako v jiných povoláních, i v mlynářství, existovala profesní hierarchie, vyjadřující podíl moci, ale i schopnost něčeho v životě dosáhnout. Na nejvyšším stupni stál majitel nebo nájemce mlýna, všeobecně nazývaný jako „Pan otec“. Kromě práva o všem rozhodovat, měl i povinnost se vždy postarat i o celé osazenstvo

mlýna. Toto oslovení se striktně užívalo do konce padesátých let 20. století, někde i déle. Hned pod tímto mlynářem byla pozice „stárka“, což bylo něco jako vrchní mistr. V pozici pod ním byl jeden nebo i více (podle velikosti mlýna) „mládků“, vyučených mlynářskému řemeslu, bez dostatečné praxe nebo prostředků pro pronájem nebo postavení vlastního mlýna. Nejslabší pozici měl „prášek“, mlynářský učeň, který měl jen povinnost všechny poslouchat, pečovat o úklid a přitom se učit. Pozice „Paní mlynářky“ či „paní mámy“ nejčastěji odpovídala, kromě síly její osobnosti, hlavně podílu na majetku mlýna, tedy věnu, které do mlýna přinesla při svatbě. Každopádně odpovídala za přidružené zemědělské hospodářství a za stravu celého osazenstva mlýna. Mívala k tomu i pomocníci, někdy i kočího, který zajišťoval hospodaření na poli a dopravu sena, obilí a mouky. Z předchozího vyplývá, že mlýn byl jakousi malou továrnou, s odpovídajícím jménem a bohatstvím. Jako v každém oboru, i zde však byly značné rozdíly. Mlýn na malém potůčku, uprostřed lesa, často obhospodařil jen mlynář se ženou a měli se co ohánět, aby se uživil. Jiný mlýn na velké řece, s dobrou silnicí v blízkosti, mohl být velmi bohatý.

Je nutné si uvědomit, že v průběhu věků se nároky na životní standard velmi měnily. Oblékání, osobní hygiena, strava, spánek ... všechno bylo úplně jiné, než známe dnes. Kdo z nás by dnes spal na houni, položené na hliněné podlaze, k obědu měl maso jednou týdně, celý měsíc nosil jeden pracovní oblek a na záchod chodil na hnůj či do „kadibudky“. A přesto si vzpomeňme, že splachovací záchod na venkově byl ještě před 60 lety naprostou vzácností... Ti bohatší mlynáři si komfort vylepšovali určitě dříve, než jejich zákazníci, takže byli ve své době považováni za „honoraci“. Spousta lidí v obci si považovala za čest, když za kmotra svého dítěte získali mlynáře či sedláka. V obdobích hladových let, bylo určitě výhodné, mít možnost přijít ke kmotrovi a požádat o pár soust – byla to těžká doba, kterou si dnes málokdo dokáže jen představit.

Ještě než se podíváme k prvnímu z bobravských mlýnů, vezmeme v úvahu, že tato živnost byla velmi četná. V roce 1930 při soupisu vodních děl bylo vodních mlýnů napočítáno asi 10.000! Některé

skončily s mletím ještě v krizi před 2. svět. válkou. Po německé okupaci ubylo dalších asi 1000 mlýnů, z mnoha důvodů, často likvidací mlynáře v koncentračním táboře. A potom v celé Evropě nastoupila tzv. „koncentrace výroby“. Tím se stalo, že to, co před válkou zajišťovaly tisíce malých provozoven, ve stejném rozsahu a levněji, najednou zvládlo pár velkomlýnů. Nastal všeobecný úpadek malých provozoven. Dopad této situace byl bohužel jiný v tehdejší kapitalistickém světě, kde původní mlýny byly nejčastěji přestavěny na malé vodní elektrárny nebo např. penziony a majitelům zajistily další živobytí. V naší tehdejší lido-demo společnosti se majetek stal přítěží, mlynáři byli převáděni na práci do kameno a kovo-průmyslu, mlýny byly vyvlastňovány nebo přinejmenším zakonzervovány, protože majitel neměl, při zákazu provozu, ani na jejich běžnou údržbu. A tak se stalo, že některé naše mlýny zůstaly dodnes ve stavu, odpovídajícímu ukončení činnosti, jiné byly zbourány a další užívány pro jiné společensky bohubilé účely. V údolí Bobravy máme příklady těchto variant, s výjimkou té jediné - dobře zakonzervované a tím zachovaného stavu, jak to známe z mnoha jiných mlýnů, z nichž jsou dnes muzea mlynářství, či drobné provozovny.

Tak nechme úvodních informací a pojďme navštívit zachované vodní mlýny na Bobravě.

Díky dlouhému úvodu dnes stihneme jen ty první dva na toku, shodou okolností, dnes už bývalé: Chroustovský a Rosický.

Chroustovský mlýn

Zaniklá osada Chroustov, někde pod dnešní Rudkou, disponovala vlastním vrchnostenským vodním mlýnem. Osada, nacházející se patrně v trati Na starém Chroustově, situované mezi obcemi Litostrov a Rudka, byla poplužním dvorem, či tvrzí, z níž pocházel i Michal z Chroustova, který v roce **1390**, jako věno své manželce zapsal, kromě jiného, i mlýn, což je první písemná zmínka o tomto objektu.

Osada (a s ní i mlýn) postupně měnila pány, např. v roce 1508 patřila

Znatovi z Kukvic a Rosic. Zmínka o osídleném Chroustově je ještě z roku 1562, ale za sto let na to, po třicetileté válce, už je osada pustá. Zůstal po ní jen mlýn, který postupně měnil majitele. Bohužel v písemnostech se mlýn objevuje znovu až

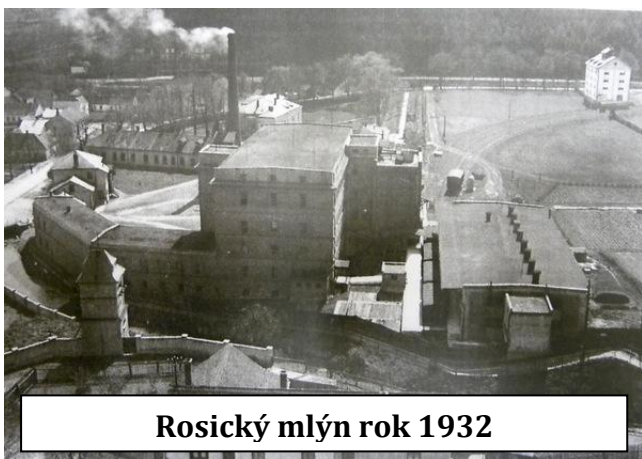

Chroustov - hájenka

v roce 1712, kdy jej vlastnil Jan Mouřvanský. Dalšími majiteli byli Václav Falcovský, Ignác a Tomáš Strachoňovi, Martin Černohorský, až mlýn okolo roku 1900 skončil ve vlastnictví Leopolda Svobody. Tomu se nevedlo dobře, mlýn zadlužil a nakonec mu nezbylo, než mlýn prodat rosickému Velkostatku. Ten mlýn v roce 1935 přestavěl na hájovnu a z původního uspořádání budov mnoho nezbylo. Je patrný jen bývalý náhon a snad i budova bývalé mlýnice.

Rosický mlýn

Vrchnost potřebovala svoje území a majetky co nejlépe využívat, tak aby nic neleželo ladem. Proto, kde se dalo, budovala rybníky, mlýny, pily a pivovary. Stejný postup rozvoje použila i rosická vrchnost.

Rosický mlýn rok 1932

Z písemností se dozvídáme, že v roce **1373** Petr Hecht z Rosic zapisuje své manželce

Anežce (jak bylo tehdy zvykem), kromě jiného, též podíl na mlýně ve vsi Peheimdorf. Tento zápis je třeba zvednout jako první písemnou zmínku o rosickém mlýnu pod rybníky v tehdejší „Oboře“, v předměstí Rosic, psaném jako Peheimdorf, později Pendorf, až dnes známe část Rosic Pendrov.

Rosický, či pendrovský mlýn využíval vodu z Bobravy, která napájela tehdejší dva rybníky pod rosickým zámekem v lesní trati Obora (na rakouských mapách Obere a Untere Tiergarten Teich – Horní a spodní rybník v Oboře) – neplést s horním, prostředním a dolním rybníkem pod Omicemi. „Spodní rybník na severu sahal až pod rosický zámek, na západní straně byla hráz, na níž později zbudovali silnici na Třebíč, která vedla i podél „Horního rybníka“.

Rosický mlýn byl napájen vodou ze „Spodního rybníka“. Bohužel, právě to se mu stalo osudným, když při velké průtrži mračen v roce 1865 se protrhla hráz rybníka, zaplavila Pendrov. Poničila zařízení mlýna a strhla dva mosty směrem k Tetčicím. V té době vlastnil Rosický mlýn František Riema, který se snažil zařízení i hráz s přispěním majitele rybníka opravit. Když viděl, že se to nepodaří ani soudně, nefunkční mlýn v roce 1867 prodal. Koupili ho jako spolumajitelé Albert Löwenstein a David Kellner. Ti ho velkoryse zcela přestavěli na parní pohon, vybavili elektrickým osvětlením a v roce 1869 uvedli do provozu. Mlýn zpracoval měsíčně 100 vagónů obilí a stal se bezkonkurenčně největším mlýnem na Bobravě.

O dalším jeho osudu už jen stručně. V roce 1919 po další modernizaci vyhořel. V roce 1921 byl znovu opraven, doplněn těstárnou, škrobárnou a vločkárnou. Na konci 2. svět. války, byl mlýn při bojích o Rosice zasažen dělostřelectvem a znovu zapálen. Škody byly obrovské a po 24. 4. 1945 tak firma už mlýnskou činnost neobnovila. Nově byla vybudována těstárna a pekárna. Největší mlýn z údolí Bobravy tak skončil.

A. P.

Zdroje informací: <http://udoli-bobravy.webnode.cz/o-nas/>

FOTBALOVÁ SEZÓNA 2013/2014

aneb jak se hrálo Radosticím ve III. třídě ???

Dovolte mi, abych zhodnotil sezónu 2013/2014, kterou jsme odehráli o soutěž výš oproti minulým ročníkům. Hlavním cílem bylo udržet se v této soutěži. Minulý rok se to nepodařilo hráčům z Moravských Bránic. Proto jsme měli z této soutěže respekt.

Po podzimu jsme skončili na pěkném sedmém místě, a tak cíl udržet se v soutěži se zvýšil na umístění se do 8. místa v tabulce. To se nám nakonec podařilo.

Ale pěkně popořádku.

Realizačnímu týmu se podařilo zařídit útočnou oporu Honzu Paseku. Zůstal u nás i střední záložník Bohdan Ryšavý. Do hry se zakomponoval po dlouhodobém zranění i Radim Dvořák, který dohrával v závěru už v základní sestavě. V průběhu sezóny byly zápasy jako na houpačce. Ukázalo se, že v této soutěži nemůžeme podcenit žádného soupeře, ani ze dna tabulky. Když vzpomenu, jak nás hravě přehrály, tou dobou třetí od konce Prštice, nebo jak dokázaly za posledních deset minut vyrovnat Popůvky z 0:2 na 2:2 s jedním vyloučeným hráčem. No, zase i my jsme dokázali porazit dnes postupující Zakřany doma 2:1, dokázali jsme hrát vyrovnanou partii s Troubskem, a dlouho jsme odolávali Kuřimi B. I to svědčí o tom, jaká byla letos soutěž vyrovnaná. Trenér a realizační tým to měli o to těžší, že s přibývajícimi zápasy stoupala marodka mužstva. Nejdříve se zranil tahoun útoku Honza Paseka. Potom v zápase s Deblínem skončil na operačním stole Jakub Johaník, mimochodem náš nejlepší střelec, ale i nejproduktivnější hráč s 10 góly a 3 asistencemi. Následně odstoupil další hráč základní sestavy, opora naší defenzívy Jirka Nešpůrek, který má doted' problémy se zády. Aby toho nebylo málo poslední tři kola neodehrál Tomáš Urban, pro problémy s kolenem a poslední dvě kola neodehrál ani kapitán Michal Žúbor, který skončil též na operačním stole s kolenem. To je "jen" 5 hráčů ze základní sestavy. Trenér byl každý zápas nucený dělat změny v sestavě. I díky těmto okolnostem musíme hodnotit sezónu jako úspěšnou. Tyto absence hráčů měly i svoje pozitiva. Do hry se dostali mladí hráči jako je Vašek Večeřa, Filip Krubl, po dlouhodobém

zranění nastupoval Radim a samozřejmě dost času na trávě trávil i náš dvoumetrový žolík Pavouček. Je pozitivní, že se chalani ujali své role, hráče v základní sestavě, a tak plnohodnotně nahradili zraněné hráče. Chtěl bych pochválit našeho brankáře Patrika, který je určitě nejlepším brankářem v této třídě, což dokázal i výkony v zápasech, ve kterých byl velikou oporou. Nutno podotknout, že za našimi úspěchy stojí i velká podpora fanoušků, kteří stáli při nás, i když se nám nedařilo. Podle toho se pozná dobrý fanoušek, který je s mužstvem v dobrém i zlém. Jsem rád, že my takové máme. Poděkování patří trenérovi p. Holcmannovi, předsedovi p. Pazourkovi, vedoucímu mužstva p. Kadlecovi a ostatním, kteří se o radostický fotbal starají.

Poděkování patří také našim rodinám, přítelkyním, dětem, kteří nás ve fotbale podporují.

Zraněným hráčům přeji brzké uzdravení, aby se mohli co nejdříve zapojit do tréninkového procesu. Užijte si fotbalovou přestávku, věnujte se svým nejbližším, abyste na začátku sezóny mohli plnohodnotně reprezentovat radostický fotbal. Přeji klidný odpočinek.

Zdraví Kapitán mužstva
Michal Žúbor

FOTBALOVÁ PŘÍPRAVKA

Starší příprava skončila v jarní sezóně na 7. místě. Byla to těžká sezóna, protože se hráči museli vypořádat se spoustou proher, ale přesto u fotbalu vydrželi.

A to je pro nás největší výhrou!

Děti se lepší a dělají pokroky, i když to nemusí být na výsledcích vidět. Nejdůležitější je, že je fotbal stále baví a chtějí ho hrát.

Přibýly nám i nejmladší děti, které jsou zařazeny do předpřípravy. Již odehrály jeden přátelský zápas s předpřípravkou Horních Heršpic.

Těší nás i zájem fanoušků, kteří chodí v hojném počtu na hřiště.

S dětmi se znovu setkáme na začátku až v půlce srpna, kdy začne příprava na novou sezónu. Probíhá také příprava k uskutečnění turnaje na našem hřišti přibližně začátkem srpna.

Věkovou shodou okolností bohužel budou děti hrát opět soutěž starších přípravek, i přesto že převládá počet dětí mladších. Nejstarší hráči, kteří už nemohou hrát za starší přípravku, budou hrát za mladší žáky společně s Ořechovem. Pro nedostatek dětí jsou tedy pro následující sezónu sjednání.

Zuzana Dvořáková

ZÁZRAKY ZROZENÍ V PŘÍRODĚ

V písničce skupiny Rangers „Je to snadné“ se v jedné sloce zpívá: Po každém dni se stmívá, kdo umí, se dívat ten se dívá.

Tato slova jsou na místě při procházkách naším krásným okolím. Tak se dají objevit i zázraky zrození v přírodě, což potvrzuje i foto. Tři kosí mlád'ata otvírají zobáčky k nakrmení.

M. P.

ZŠ A MŠ RADOSTICE

Ve čtvrtek 12. 6. 2014 k nám zavítala Jednotka sboru dobrovolných hasičů Střelice. Děti ze školy i školky měly o dopolední zábavu postaráno. Byly nadšené.

Zástupci střelických hasičů dětem podrobně vysvětlili vše, s čím se potýkají. Ukázali hasičská auta, děti si zkusily oblečení, ochranné pomůcky, vyzkoušely si stříkat z hadice atd.

Děkujeme panu Štveráčkovi, veliteli jednotky za vstřícnost a ochotu navštívit radostické děti.

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

26. – 30. 5. 2014

Když se blíží škola v přírodě, každý z nás tento okamžik prožívá jinak. Někdo se těší, jiný si myslí, jak se mu bude stýskat. Děti, rodiče Ale co se děje poté, když se zavřou dveře autobusu a děti odjíždí vstříc novým dobrodružstvím?

Letošní škola v přírodě se nesla v duchu námořníků, plavby po stopách Kryštofa Kolumba, objevování nového.

Vždy nás všude s úsměvem vítají, tentokrát to bylo ve sportovním areálu v Němčičkách u Břeclavi. Ubytování jsme byli v Penzionu pod vlekem. Krásný areál. Bohužel jsme nevyužili sjezdovku ani koupaliště. Pravda se sněhem v květnu těžko počítat, ale sluníčko taky nehřálo, tak jak bychom si přáli. Sluníčko se snažilo, zmoknout nás nenechalo, ale na bazén to nebylo.

Poté co jsme zakotvili, složili námořnickou přísahu, stali se z nás námořníci tělem i duší. Námořnická hymna zněla v srdci každému z nás.

Za pět dnů jsme stihli:

prozkoumat okolí, rozhlédnout se z rozhledny, navštívit vinohrady, rodinku pávů, kozičky, okrasnou zahradu jedné hodné paní, najít zlatý poklad, nakrmit rybičky v rybníce, výlet do Lednice, lodí doplnout na Janův hrad, prohlídnout si dravce, zaspotovat si, pohrát si, zasoutěžit, diskotéku, muzikoterapii, dozvědět se mnoho nového, a na cestě zpátky potěšit zvířátka v ZOO Hodonín.

..... a cíl plavby? Šťastný úsměv na tváři každého z nás.

A příští rok? No, třeba někam trochu dál. Co takhle Beskydy?

Středeční výlet do Lednice

Ubytování pod lyžařským vlekem.

Páteční oběd.

B. P.

ROZLOUČENÍ A HURÁ NA PRÁZDNINY

Prázdniny už netrpělivě klepaly na dveře a nám zbývalo rozloučení s letošními pátáky.

Připravili si pro nás soud a zapeklité úkoly. Loučení je vždy trochu smutné, ale na každém konci čeká nový začátek. Začátek úžasné, dlouhé cesty za krásnými sny. Tak držíme pěsti. To je přeci štěstí .

Po krásném rozloučení přišly na řadu výborné špekáčky. Pak příprava stanů, aby bylo v noci vše po ruce a nebyla dětem zima.

Všechno bylo hotové a děti čekaly netrpělivě, až se do ulic Radostic vplíží tma a budou moci nastartovat baterky. Pak následoval rychlý přesun do lesa a první nejstatečnější se vydali na stezku odvahy. Trochu strach měl každý, ale každý taky věděl, že bát se musíme zlých lidí, které můžeme potkat na ulici i ve dne. Radostické příšerky byly skvělé, krásné. Některé dokonce funěly jako tatínek nebo voněly jako maminka. Děkujeme všem !!!

Dlouho do noci šeptaly hlásky dětí ve stanech a probíraly své zážitky. Až najednou bylo ticho a všichni spali. Jen paní učitelky hlídaly spánek svých malých žáčků.

Čekal nás poslední týden školy. Školička se vydala ještě na svůj velký výlet do Vyškova, kde si děti prohlédly ZOO a DINOPARK.

Na výlet se přidali i někteří školáci a všem se den moc vydařil.

A už opravdu přišel poslední den. VYSVĚDČENÍ. Hodně radosti, ale i trochu smutku. Ne vše se povede, ale každý má šanci se polepšit. Jednička je výborná, ale pozor! Dvojka je přeci chvalitebná! Proto chvalme a nešetřeme krásnými slovy a skutky. Krásné prázdniny.

za MŠ a ZŠ,
Drahoslava Drábková

MORAVSKÁ RODINA RADOSTICE

– vysílání s Českým rozhlasem Brno

V pátek 6. června se naše obec účastnila vysílání s Českým rozhlasem Brno ranní povídkou a třemi živými vstupy vysílání.

Prvním vstupem byl recept na něco dobrého. Byl vybrán recept na **„Prasečí uši“ – bramborové těsto na tašky**

Suroviny:

500 ml mléka, 150 g cukru krystal (25 kostek cukru), 150 g oleje, 60 g kvasnic, 500 g vařených strouhaných studených brambor, 2 až 3 vejce, 1 kg hladké + polohrubé mouky (namíchat napůl), špetka soli

Postup:

Z mléka, cukru a kvasnic uděláme kvásek. Do nastrouhaných brambor dáme vajíčka, mouku, sůl a olej. Do těsta přidáme nakynutý kvásek a spojíme.

Vytvoříme si váleček z těsta a nakrájíme ho na kousky. Každý kousek rozválíme na placku, kterou plníme povídky. Okraje potřeme sádlem a přehneme na půl. Vytvoříme taštičky, dáme péct do rozehřáté trouby a pečeme dozlatova.

Po upečení placky opět rozevřeme a posypeme mletým mákem s cukrem. Pokapeme rozpuštěným sádlem nebo máslem. Dobrou chuť.

Druhý vstup byl v poledne, kde byli posluchači pozváni na 25. ročník nohejbalového turnaje, Tradiční mladé hody a Rozsvícení vánočního stroměčku. Pro občany zazněla píseň „Na horách studénky“, zpívanou Václavem Kováříkem.

Třetí vstup byl po 17:00 hod., kdy promluvila starostka obce a jako poděkování občanům nechala zahrát písničku „Čí só hode ...“, také zpívanou Václavem Kováříkem.

ČZS RADOSTICE POŘÁDAL DNE 3. 5. 2014 ZÁJEZD DO KROMĚŘÍŽE NA VÝSTAVU FLORIA.

Navštívili jsme také květnou zahradu a město Kroměříž. Zájezd se velice vydařil, bylo opravdu z čeho vybírat. Velké množství sazenic, semen a pěkných kytic. Všude kolem nás byla krásná jarní atmosféra, všechno pěkně kvetlo a vonělo. Byl nás plný autobus. Na zájezd jelo 44 lidí a velká většina byla spokojena. Soudím podle toho, že už se někteří hlásili na další zájezd zahrádkářů. Což nás samozřejmě moc těší.

V sobotu 14. 6. se naši zahrádkáři a jejich příznivci zúčastnili zájezdu do Rakouska. Jeli jsme do Laxenburgu, kde jsme si prohlédli hrad Franzesburk, který je na ostrově uprostřed zámeckého jezera. Jeli jsme tam přes jezero přívozem.

Prohlídka hradu byla velice pěkná, plno krásných obrazů a vitráží, starého nábytku a dalšího vybavení.

Na hradě byl veškerý inventář umístěn tak, jak ho tam kdysi dali. A ne jako u nás, kde kolikrát zůstává nedotčený jenom strop a to jen, proto, že se na něho nikdo nedostane.

Další naše zastávka bylo město růží Baden. Je to lázeňské město, kterému dominuje velký park s rybníkem a vodními kanály.

V parku je vysazeno 600 druhů růží v zastoupení několika tisíc kusů. Růže keřové, stromkové, popínavé a těch krásných barev. Celý park kvetl, radost pohledět na tu krásu. Máme velký zážitek, růžičky se moc líbily.

V sobotu 26. 7. 2014 budeme pořádat zájezd do Buchlovic, na festival česneku. Každým rokem je zde doprovodný a kulturní program, je na co se dívat. Kdo bude chtít, může si česnek koupit, nebo ochutnat speciality z něho vyrobené. Navštívíme také areál Živá voda v Modré, kousek od Velehradu. Je zde v šestimetrovém rybníku umístěn průhledný tunel na pozorování podvodního světa.

**Srdečně zvou zahrádkáři,
u kterých se můžete na zájezd přihlásit.**

Jaroslav Dvořák, předseda ČSZ

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Projekt „Sociálně-právní ochrana dětí pro obec s rozšířenou působností Šlapanice“ CZ.1.04/3.1.03/C2.00084

Dne 29. 5. 2014 se konal **KULATÝ STŮL** v budově Městského úřadu Šlapanice na téma **Spolupráce orgánů sociálně právní ochrany dětí se školskými subjekty**. Kulatý stůl se uskutečnil první v pořadí a realizaci organizovaly pracovnice sociálního odboru, OSPOD, v rámci projektu Sociálně-právní ochrany dětí pro obce s rozšířenou působností Šlapanice. Pozváni byli ředitelé a výchovní poradci všech základních škol a gymnázií v obcích správního obvodu Šlapanice, kteří se dostavili v hojném zastoupení. V poutavých prezentacích pracovnice sociálního odboru zmínily zákonné normy orgánů sociálně právní ochrany, podaly informace o spolupracujících institucích, přiblížily metodu případové konference a především předestřely příklady dobré praxe a poukázaly na možnosti úzké vzájemné spolupráce OSPOD (oddělení péče o děti a oddělení sociální prevence) se školami a školskými zařízeními.

V říjnu 2014 je naplánované druhé setkání u Kulatého stolu, kde se bude OSPOD věnovat tématu Záškoláctví, týraných dětí a úvodu do drogové problematiky dětí.

Projekt „Sociálně-právní ochrana dětí pro obec s rozšířenou působností Šlapanice“ CZ.1.04/3.1.03/C2.00084 je spolufinancován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

